

SSK-finalen i Karlskoga

SSK-finalen i Karlskoga inleddes med fria tester under fredagen. Då var det mestadels regnigt och kallt. Under lördagen, när alla kval och finaler kördes, var det uppehåll.

Det var stor spänning för det var långt ifrån avgjort. I stort sett alla klasser "levde" inför finalen.

I Volvo Original Cup var det tre förare som var titelkandidater. Fredric Magnusson kom till finalen som ledare och han inledde med att vara snabbast i kvalet. Men i slutet av kvalet gick han i depå med kraftig blårok från bilen. Frågan var om han ens skulle komma till start i finalen? Erik Jonsson misslyckades helt i kvalet och han hade bara sjätte tid. Linus Westman slog sin teamkamrat Marcus Larsson och han startade från andra rutan. I racet stod Magnusson i pole, det var tydligen inget allvarligt med hans bil. Han tog starten och sedan var i princip spänningen slut... Marcus Larsson tog sig snart förbi Westman, men bakifrån i fältet kom Jonsson smygande. Hans jakt räckte ända till andra plats, men segern och cupen gick till Magnusson som hade en hel hejarklack med sig från Jämtland.

Denna glada Volvo-trio har försett oss med mycket spänning under året. Fr v: Erik Jonsson, Fredric Magnusson och Marcus Larsson.

Volvos 850 var med och körde utom tävlan ännu en gång med lyckat resultat. Det skall bli spännande att se om vi får se några sådana i mästerskapet nästa år. Pier Steffansson har i alla fall visat att bilen har potential att vara med och slåss om pallplatserna redan från början.

Jimmy Eriksson vann Volvo 240-cupen.

I Renault Junior Cup fanns det möjlighet för ett par förare att sticka upp, men ledaren Jesper Nilsson var säkerheten själv. Han gjorde en felfri helg och vann racet och serien. Årets utropstecken är utan tvekan Gustav Rickhamre som haft en stigande formkurva ända sedan premiären. Han avslutade året med tre raka andraplatser. I finalen var han endast 1.8 sekunder efter Nilsson i mål, men då blev faktiskt deras heat avkortat med två varv på grund av tidsbrist. Rickhamre får gälla som favorit till nästa års serie.

PNO-Teamet tog storslam i Renault Junior Cup, fr v: Marcus Palmér, Jesper Nilsson och Jesper Ojala.

Tvekampen om SSK klass 1 blev precis den nagelbitaren som alla hade hoppats på. Fredrik Ring och Kjell Holgersson har delat broderligt på segrarna i år och i finalen var det först i mål som gällde för att bli mästare. Holgerssons största fara var om det skulle bli regn. Men det höll sig torrt och han tog pole i kvalet. Han tog ledningen i racet med Ring flåsande i nacken. Efter några varv bromsade Holgersson aningen för sent och fick sladd in i nya Tröskurvan. Ring dök på internen, men blev rammad av Holgersson som kom farande på tvären över banan. Ring hade tur, för inga vitala delar skadades på bilen. Ring övertog ledningen. Holgersson kom i gång igen och inledde jakten på Ring. Han tog in hela tiden och jobbade sig upp till andra plats, men till sist fattades det i alla fall 10 sekunder... Ring blev alltså mästare och Holgersson blev snuvad på guldet ännu en gång...

Holgersson fick släpp i Trösen och kommer här att ramma Ring inom någon hundradels sekund...

Beetle Cup hade en märklig final. Först körde Bosse "Röfärgar'n" Söderqvist sönder sin nyinköpta bil redan på testet. Claes Lindblom brände en kolv och Stina Sjöman hade också problem. Alla utom Stina kom till start i finalen där endast Marcus Söderqvist tog sig i mål. Marcus har varit genomgående bäst i år och han vann titeln.

I Beetle Cup ser vi fr v: Claes Lindblom, Marcus Söderqvist och Bosse "Röfärgar´n" Söderqvist.

I SSK Standard har Christina Lundberg fört en ensam tillvaro i år. Vid 70-års ålder vann hon sin klass och nu meddelade hon att hon lägger hjälmen på hyllan för gott...

Var det sista gången vi fick se SSK's grand old lady Christina Lundberg bakom ratten? Hon sa att hon lägger hjälmen på hyllan nu...

I SSK Klass 2 ledde Roger Ekman inför finalen, men han körde sönder sin bil under kvalet. Räddningen var inte långt borta då han fick låna Patrik Mohlins bil istället. Fjolarmästaren Anders Svensson var tillbaka och vann direkt i comebacken före Micael "Laban" Eriksson och Ingvar Nilsson, men Ekman körde in som fyra och vann cupen. Ekman passade på att framhålla den fina stämningen som råder inom SSK. Tack vare den så kunde han köra racet med lånad bil när han fick problem.

Roger Ekman vann SSK klass 2 i "lånta fjädrar"...

Mikael Levander försökte drifva sig igenom Tröskurvan, men det gick inte så bra...

SSK Classic var också en helt öppen affär där fyra förare hade möjligheten att vinna serien. Men två saknades i finalen. Både Benny Pettersson och

Hasse Grönlund har fått motorras under säsongen och hann inte reparera i tid. Göran Boström gjorde comeback med sin fina Lipton-Camaro. Starten av racet blev en hård kamp mellan Staffan Olars och Ulf Andersson. Olars kom fel in i Trösen och tappade några platser. Ett par varv senare fick han tyvärr bryta med bakaxelras. Boström hade kvalat illa, men kom smygande upp genom fältet och vann före Andersson och Jörgen Adlén. Andersson vann cupen.

Göran Boström segrade i comebacken i SSK Classic.

Yokohama Cup var lite magert till antalet men Lars Brandström var bäst och han avslutade sitt 31:a år som racerförare med att vinna klass 1 i Yokohama Cup. I klass 2 vann Martin Sventén, trots att han inte ens körde finalen. I klass 3 vann debutanten Niklas Thorell. Just Yokohama Cup, eller SSK Klass 3 som den också heter, har tappat många bilar på senare år. Håkan Malmberg har startat en "krisgrupp" som skall försöka få fram fler bilar och förare till nästa år. Det skall bli mycket intressant att följa hur det går. Malmberg själv är positiv och han har redan fått fram flera namn.

Lars Brandström vann Yokohama Cup efter sitt 31:a år inom racing.

I Superkart var det väldigt spännande på papperet innan start. Tre förare inom två poäng och två race i finalen. Men det blev ingen spänning till sist. Thomas Johansson fullkomligt utklassade de andra och han tog en enkel dubbelseger och vinst i serien före Ingvar Bjerger och Martin Zackrisson.

Thomas Johansson blev mästare i Superkart både i SSK och SM i år.

Formel Basic körde sin säsongsfinal i Factor X-Cup. Ledaren Stein Fredric Akre inledde med att ta pole i kvalet före Alexander Schjerpen och Robert Helling. Men i racet kom Thomas Guttormsen smygande från sin sjätte startruta och vann första racet före Markus Larsson och Jesper Westholm. Guttormsen vann även det andra racet och därmed blev han Skandinavisk mästare i Formel Basic. Det var inget dåligt pris han vann heller. Han får en hel testdag i Formel Renault ihop med Bohlin Racing i Karlskoga om några veckor.

Thomas Guttormsen vann Factor X-Cup i Formel Basic. Här sitter han framför Raceingenjören Uwe Witthöft.

När alla poängen hade sammanställts visade det sig att årets SSK-mästare blev Fredric Magnusson i Volvo Original Cup. Det var han som hade lyckats skrapa ihop flest poäng av alla kategorier.

Nå återstår bara mekanikerracet och sponsordagen på Kinnekulle Ring den 11-12 oktober.

Bengt-Åce Gustavsson – www.racefoto.se

Tävlingsledaren Sven Nyberg håller utkik från balkongen.

Ebbe och Kjell håller utkik åt vart sitt håll...

Flaggspelet är i full gång...

Ibland måste banan sopas också.

Man får se upp bland huggormarna på Gelleråsbanan...

Fam Svensson provade det nya ihopfällbara tältet från Jysk...

*Den här bilden glömde jag ta med från Falkenberg. Där provade SSK den nya klassen Qi-Gong.
Den tog väldigt lång tid, men man hade inga problem med buller...*

Snabba fakta
FREDRIC MAGNUSSON
 Född: 14 april 1985 i Östersund.
 Mått: 1,82 m, 75 kg.
 Familj: Sambon är Joopie Magnusson.
 Yrke: Anställd på Byggnät AB, en av Nordens största leverantörer av spåknivor och spårskovspålsor till byggmaterialhandeln och möbelskidan.
 Utbildning: Tre år på Motorsportymnasium i Åre.
 Hobby: Fårer inte med så mycket mer än racing.
 Ser på bil eller tre olika kommoder.
 Drömmer gärna på 50 myskat och en bil.
 Klubb: Jämtlands MK.
 Hemsida: www.fredric.se
 Team: Iact Racing
 Teamchef: Mikael Magnusson.
 Mekatroniker: Petter Lundgren och John Eronius.
 Tävlingsdebut: 1996 Karting i Mikro-klassen.

KARRIÄREN I KORTNYTT
 1996-2001: Karting, Väst Lappocupa, Micro, 1997: IMA, Yamaha, 2001-2002: Volvo SSK Finaler Ford Focus, efter sex pallplatser (tre segrar) på sju tävlingar. Stig ut till gammalt terrängstreck på Kinnakulle Ring.
 2002: SM-segla i Formel Ford Zetec.
 2004: SSK, SSKA och bästa nybörjare i Fynbörren Cup, Opel Astra 2.0 16V.

Andra tävlingar totalt: Cirka 225-bilar du tävlat med: Van Denam 1992, Formel Ford 1000, Vector 2000, Formel Ford Zetec, Opel Astra 2.0 16V (SSK), Fynbörren Cup, Peugeot 206 JTCC, Volvo S40 SSK, Volvo Original Cup.
Bilspanor du tävlat i: Karting, racing.
Privatbil: 2007: 623-90.
Kärligt framföraren: Levis på racern.
Styrka som bilare: Lugn och harmonisk, fokuserad framåt.
När jag vill bil på som bilare: Jag gillar att köra på asfalt.
Sponsorer: Wochies, LEMO, Iact, Van AB, Caterpillar-Protein, Hedert i Östersund AB, Östernard, Luthin Service, Drottner, Reklambyrå, Sparstjärnan, Multi Challenge, Erizo, Riksvärd, Jämtlands Bildenservice, Berggrens Raceway, KA, Lohrsten, HP Mark, Loop Profit och Brändy.
Första segrar: SSK-segrarna i Volvo Original Cup 2006 och Formel Ford 1000 2002.

"Visst var jag nervös att det inte skulle gå vägen när vi kom till Karlskoga och finalen. Totalt hade ett 20-tal personer hemifrån gjort resan söderut för att supporta mig."

Bilfakta
Volvo S40
Armsmodell: 1997
Motor: 2.0i, 150V
Effekt: 175-180 hk
Transmissions: 5-växlad modifierad standardbox.
Hjuluppläggning: Östra fjäder i original lämpligt.
Fälgar: 16x185.
Bäck: Nisholms A048 16".
Stol: Mono.
Bälte: Sabelt segel.
Oväntat fakt: att volvo om bilen: Totalt byggd av Yarnold Tekniska Gymnasiet, körd av Robert Andersson i JTC och av Mikael Magnusson i Volvo Challenge (separat).

Mästerlig avslutning gav dubbla titlar

Fredric Magnussons säsong avslutning var hundraprocentig. Han vann Volvo Original Cup och utsågs till 2008 års SSK-mästare. 22-åringen från Östersund avslutar inte en fortsättning i SSK, men drömmer samtidigt om tuffare och tyngre utmaningar. År 2009 byter han gärna ut sin Volvo S40 mot en Chevrolet Camaro.

AV JERKER JOHANSSON (TEXT), MIKKE FRANSSON/TEAMBILD (FOTO)

Fredric Magnusson hade 58 mil enklare resa till SSK-finalen på Galleräsen i östra länet av Värmland. Veklan därpå är inte han ännu längre för att se årets ästa uppgörelse i STCC- och belanta sig med teamen i Camaro Cup.

– Nej, det har vi inte ekonomiskt för. Vi måste byta, konstaterar han kallt.

FÖR EN 22-ÅRING med racingdrömmar är inte lilla LH, 2,5 mil norr om Östersund, den perfekta basen. I takt med att den gamla gokartbanan nedrustats har racingen tappat i intresse.

– Här uppe finns det många duktiga rallyförare som gjort den sporten känd. Konkansen om racing är inte lika stor och därför är det svårare att locka sponsorer.

Trots detta faktum har Fredric varit duktig på att hitta samarbetspartner, vilket bland annat hans tilltänkta söndag debuter i Karting 1996 vittnar om.

– Sex tävlingssegrar i

karting, två i Formel Ford och nu har det blivit fem i takt bil. För att bara vara 22 år har jag hunnit samla på mig en hel del erfarenhet, konstaterar han och tillägger:

– Det är många, inte minst flera emansföretag, jag har ett tacka för de här åren.

KARRIÄREN MED tak över huvudet åtnjöt Magnusson i SSK och Fynbörren Cup 2004. Efter ytterligare en säsong i samma klass och bil stannade han på JTCC i en Peugeot 206.

– Det blev en jobbig säsong som jag fortfarande har men av, säger Fredric, skriktar lite och konstaterar i mer allvarig ton:

– Vi lade ner mycket tid och pengar på bilen men när säsongen

slut hade vi inte tid att lösa ut den. Där stod vi utan någonstans kvar och i den stunden var jag vaksam till en försättning, jag visste inte om jag skulle orka komma igen.

Mikael Mathens vinnarbil i S40 Challenge fick honom snart på andra tankar: Magnusson köpte Volvon och växlade ner till Volvo Original Cup och SSK igen.

– Det var ekonomin som tog det beslutet åt oss, säger Fredric och skriktar igen.

Första säsongen i VOC blev inte riktigt vad Fredric hade hoppats på.

– Bilen var snabb när den fungerade, men tyvärr kringlade den alldeles för mycket. Växelspaken gick av, växelfärdarna gick

söder, den läckte olja och som pricken över i rasade motorn i finalen.

Efter femteplatsen premiäret fanns det bara en sak att göra: renovera och köpa ny motor.

– Det enda vi inte kunde efter hand med var att renovera stötdämparna.

MED NY och två motor gick bilen inledningsvis lite tungt. De första två tävlinghelgerna resulterade i fyra tredjeplatser bakom Erik Jonsson och regerande mästaren Marcus Larsson.

– Men till den tredje helgen fick vi ordning på stötdämparna bak och bra fart i bilen.

Resultatet låt inte vänta på sig: Magnusson vann båda tävlingarna och fortsatte att parkera högst

upp på prispallen även i de resterande tre loppen. Däremot var saken klar.

– Men visst var jag nervös att det inte skulle gå vägen när vi kom till Karlskoga och finalen. Totalt hade ett 20-tal personer hemifrån gjort resan söderut för att supporta mig. De vill givetvis se mig lyckas.

Magnusson, som odlat ståtspelslag till säsongens sista tävlinghelg, hanterade pressen måttligt.

Han avslutade med en ny seger och efteråt byllades han av glada supportrar i depån.

Fredric tackar för stödet, men vill även passa på att ge sina mekaniker, Petter Lundgren och Johan Eronius, stor del i framgångerna.

– Petter och Johan är två gamla barndomskompisar som engagerat sig i min satsning den här säsongen. Deras medverkan och engagemang har varit enormt betydelsefullt eftersom det bland annat innebär att jag för första gången i min karriär kunnat koncentrera mig på att köra.

FREDRIC Magnusson har slutat att drömma om Formel 1. Däremot hoppas han en gång kunna leva på racingen. Drömmar om STCC och i förlängningen WTCC har han fortfarande. Fast inte just nu. Inför 2009 är det Camaro Cup som gäller. Eller ytterligare en säsong i SSK.

– Bättre att köra VOC än är till än inte köra alls.